

hvad der ydes til andre Erhverv; og jeg tror, at der her gøres en særlig god Anvendelse af Midlerne, idet Fiskeriet, Saltvandsfiskeriet, som der her alene er Tale om, utvivlsomt vil kunne udvikles til at give et langt større Udbytte, end der nu faas deraf, saa at det i Virkeligheden er en god Økonomi fra Statens Side at hjælpe dette Fiskeri saaledes fremad, at der deraf kan vindes det Udbytte, som de naturlige og gode Betingelser, der her ere til Stede, give Udsigt til. Naar der efter statistiske Oplysninger fiskes for ca. 200 Millioner Kr. aarlig i Vesterhavet, medens Danmark heraf faar knap 1 Million, saa tør man nok sige, at dette for vort Lands Vedkommende er for lidt og meget mindre, end det burde være. — Der er vel flere Maader, hvorpaa man kan tænke sig at skaffe bedre Betingelser til Veje for Fiskeriet. En af disse er utvivlsomt den, der ved dette Lovforslag tages Sigte paa, at støtte Fiskerne til Anskaffelse navnlig af bedre Materiel, større Fartøjer og bedre Redskaber. Det første, Anskaffelsen af større Fartøjer til Brug ved det mere søgaaende Fiskeri, Kutterfiskeriet, er det navnlig, de direkte Laan tage Sigte paa, medens der ved Beløbet til Laaneforeninger særlig haves for Øje det mindre Fiskeri: Hjemmefiskeriet eller Kystfiskeriet i snævrere Forstand. Af disse to Udlaansmaader nægter jeg ikke, at jeg foretrækker den sidste igennem Laaneforeninger, ikke blot fordi Statens Risiko utvivlsomt derved bliver mindre, men ogsaa, fordi Fiskerne herved mere ledes ind paa ved Sammenlutning at hjælpe sig selv, om end med Bistand og Støtte fra Statens Side. Jeg vilde ønske, at en noget lignende Maade kunde anvendes ved de direkte Laan, f. Eks. gennem Oprettelse af Kreditforeninger, det vilde have den Fordel, at Udlaansbeløbet ikke blev saaledes begrænset som her, thi der er neppe Tvivl om, det er i alt Fald ret sandsynligt, at der vil komme Begæringer om flere Laan og til et større Beløb, end der kan gives af det Beløb, der her stilles til Raadighed. Spørgsmaalet herom er dog neppe endnu fuldt modent til Løsning, saa jeg forstaar meget vel, at den højtærede Landsbrugsminister ikke har taget det op ved denne Lejlighed, men har indskrænket sig til i Stedet at foreslaa, at der af Statens Midler stilles et begrænset Beløb til Raadighed til direkte Udlaan, men jeg haaber, at der, naar de 5 Forsøgsaar, som denne Lov skal gælde, ere forløbne, vil være indvundet saa mange Erfaringer, at man

da, om ikke før, vil kunne komme frem ad den nævnte Vej, i Stedet for at yde de direkte Laan, som her er Tale om.

Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat af Regeringen, er under Behandlingen i Folketinget undergaaet forskellige Forandringer, og nogle af disse, som jeg anser for væsentlige Forbedringer, skal jeg tillade mig at nævne. Fordelingen af Laanesummen er saaledes ændret noget i Favør af Laaneforeningerne, idet disse faa 50,000 Kr. mere end efter Regeringsforslaget. Da jeg, som jeg før bemærkede, anser Udlaansmaaden gennem Laaneforeninger for den hensigtsmæssigste, betragter jeg dette som en nyttig Ordning. Jeg anser det ligeledes som en Forbedring, at Grænsen for de direkte Laan er sat ned fra 4,000 til 3,000 Kr.s Taksationsværdi, ligesom, at der blandt Laaneforeningernes Formaal er optaget Ishuse, som Fiskerne ikke vel kunne undvære. Endvidere er der ved 3die Behandling i Folketinget i § 7 optaget en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, som gaar ud paa, at „Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at meddele Laaneforeninger af Fiskere, der selv tilvejebringe Foreningens Udlaanssum, og hvis Vedtægter ere stadfæstede af Landbrugsministeriet, de samme Rettigheder og Begunstigelser, som komme de i denne Lov omhandlede Laaneforeninger til Del.“ Det er jo navnlig Stempelfrihed og Frihed for Tinglæsningsgebyr, det drejer sig om. Ved denne Ændring vil der, hvis de Midler, som Staten stiller til Raadighed, ikke slaa til, blive lettere Adgang for Fiskerne selv til at skaffe yderligere Midler til Veje, og det er vistnok overvejende sandsynligt, at Udlaansbeløbet fra Staten ikke vil strække til. Tænker man sig nemlig, at der dannes omtrent 100 Laaneforeninger, hvad der jo ikke er umuligt, bliver der kun 1,500 Kr. til hver Forening, og gaar Udviklingen i den Retning, at man mere og mere kommer ind paa Anbringelsen af Motorer i Fiskerbaade, vil 1,500 Kr. til en Laaneforening ikke række overmaade langt. — I øvrigt kunde der vel være god Grund til at skænke Lovforslagets enkelte Bestemmelser noget nærmere Overvejelse, men jeg skal ikke komme videre ind derpaa ved denne Lejlighed, ogsaa fordi Tiden har været meget knap til at gennemgaa Lovforslaget, der, som før bemærket, først er kommet til dette Ting for faa Dage siden. Der vil dog forhaabentlig blive tilstrækkelig Tid dertil inden 2den Behandling, uden at jeg tænker mig, at det skulde være nødvendigt at